

Nybygget drabbades av svåra rök- och sotskador i samband med branden, vilken startade i källaren, den xx-xx-xx klockan 06.00. Branden upptäcktes av platschefen, vilken möttes av en kraftig rökutveckling när han öppnade dörren mot den stora utställningslokalen. Källarlokalerna blev värst utsatta, där låg sotet som en tjock hinna över samtliga golvytor. Den intilliggande och volymstora utställningslokalen, med fönster mot X-vägen, var också svårt rök- och sotskadad. Då branden av allt att döma har börjat i direkt anslutning till en golvsliplmaskin, vilken låg på källargolvet, är den sannolika brandorsaken självantändning. Slipmaskinen hade placerats på den aktuella platsen under torsdag förmiddag, och på sliprondellen satt en slipskiva och en textiltrasa. Golvslipen låg i dörröppningen mellan källarlokalen och den stora utställningslokalen, vilken vetter mot X-vägen. Enligt golvarbetarna skulle maskinen ha placerats liggande på ena sidan och inte med rondellen dikt an golvet. Intill slipmaskinen (golvarbetarna kallade den för skurmaskin) stod en plåtvagn innehållande plastdunkar med golvolja. Under branden rann det mesta av denna olja ut, en del av den antändes en del låg i en stor pöl på golvet runt brandstället. Oljan har satt sina spår i hela byggnaden, den ligger efter branden som ett tjockt heltäckande sotskikt över källargolvet, men också på väggar och ovanpå rörledningar, ja hela fastigheten med sina sju våningar har förorenats. Redan efter branden sattes det in en stor personalstyrka, det talades om ca 40 personer, för att starta saneringsarbetet. Ett mycket omfattande rengöringsarbete, förhoppningsvis uppstod det aldrig några ”bestående” skador, dvs kloridangrepp på elinstallationer och övrig apparatur. Brandgastemperaturen blev aldrig av den omfattningen, möjligen vid brandplatsen men knappast i de intilliggande lokalerna.

Under fredagens rundvandring, den yy-yy-yy och fjorton dagar efter branden, kunde jag konstatera att rengöringsarbetet fortgick med oförminskad intensitet. Det mesta av det ”lösa” sotet var nu borta, men fortfarande satt sotavtrycken kvar på väggarna. Den egentliga orsaken till denna orienteringsronda var att en el-sakkunnig från SKL (Statens Kriminaltekniska Laboratorium) var kallad till platsen. Tillsammans med honom och byggets platschef företog jag denna rundvandring. Den el-sakkunniges uppgift var att undersöka den el-central som stod placerad vid brandstället. Även centralens inkommande och utgående el-ledningar skulle läggas under luppen. Dessa åtgärder är synnerligen viktiga för den fortsatta processen, både vad gäller fastställande av brandorsak, och inte minst för eventuella försäkringstvister som kan följa på branden. Fastighetsägaren X, vilka äger den aktuella byggnaden, saknar försäkring varför det måste utredas om någon försumlighet kan ha lett till branden. Kan elverket, och elen över huvud taget, uteslutas som brandstiftare skulle jag förmoda att golvsliplingen och dess utrustning inte kommer undan orsaksproblematiken. Den brunna golvslipen och de slipskivor (syntetiska) och tygtrasor som användes under golvsliplingen. Var förvarade man det begagnade slipmaterialet? Någon påstod, dock inte med någon större säkerhet, att begagnade skivor och trasor lades i plastsäckar vilka sedan kastades i de utvändigt placerade containrarna. Kanske var det en sådan säck som orsakade containerbranden den zz-zz-zz, dagen innan ”storbranden”. Man undrar onekligen vad rengöringsnotan kommer att sluta på? Men framför allt vem kommer att få stå för kostnaderna.

Samtliga omstridda el-kablar, samt den brandskadade centralen, tog den el-sakkunnige med till SKL i Linköping. Det gäller naturligtvis att skärskåda el-komponenterna med hjälp av specialutrustning. Det bör nämnas att SKL är en institution som i första hand betjänar de olika polisdistrikten i landet, men även andra intressenter som exempelvis försäkringsbolag kan nyttja den samlade expertis som finns här. På senare år har jag förmärkt en klar ökning av antalet bränder där SKL anlitas. Jag har själv vid flera bränder initierat en kontakt med SKL:s el-sakkunniga. Det är inte utan en viss spänning som jag emotser fortsättningen på denna utredning. Kan som sagt det elektriska, denna eviga ”räddningsplanka” i en mängd brandutredningar, fritas från brandansvaret torde de aktuella

golvsliparna få det svårt att krångla sig ifrån vållandet.

